

ПРИРОДЕНЪ ЛЪКАРЪ

Месечно списание за природно лѣкуване, природосъобразенъ

инв. 20561 животъ и здравна просвѣта. инв. хв 4962

Год. абонам. 75 лв.

Отдѣленъ брой 8 яв.

Редакторъ: Д-ръ Кирилъ Йордановъ бул. Мария Луиза № 34

Къмъ читателитѣ.

П. Г.

Голѣмитѣ борби, които сме водили въ защита на природното лѣкуване и природосъобразния животъ и шумътъ, който се дигна около това народно, непринудено родено, движение, ни кара да вѣрваме, че Ви е извѣстно, че съществува една друга отъ познатата Вамъ медицина. За да Ви припомнимъ—това е науката за природно лѣкуване и природосъобразно живене. Тази наука, за разлика отъ официалната, отрича напълно лѣкарствата. Тя ги смѣта отровни и вредни за организма и затова не бива въ никой случай да се даватъ на болнитѣ. Същата наука съзира въ лѣчебнитѣ процеси на организма единъ сложенъ механизъмъ, чийто отгатване е велика природна тайна, която не може да бжде разбулена. Като така, опититѣ на официалната медицина да ги открие и така изнамѣри „срѣдства—лѣкарства“ съ които да може отъ вѣнъ да се намѣси въ тази велика лѣчебна борба на организма, сж оставали и ще оставатъ завинаги безрезултатни. Всѣко опитване и експериментирание съ болното (предимно бедно) човѣчество ще остане само силно овреждане на здравнитѣ основи на човѣшкия родъ. Това да продължи, би значело да се провали окончателно и безъ това израждащето се човѣчество.

Новата лѣчебна наука Ви предлага нови, сигурни и безвредни методи, които трѣбва на всѣка цена да познавате.

Именно затова, да ги направимъ и Вамъ достояние, ние Ви пращаме настоящата книжка съ молба, да я прегледате и при удобрение ни станете абонатъ. За да имате по ясна представа за материята, която ще разглеждаме и предлагаме, даваме Ви нѣколко важни капители, които ще застъпимъ презъ настоящата година на списанието:

1) Правото на остаряване — придобиването и наследяването му.

2) *За нашитѣ девойки* — една тайна, която трѣбва да имъ се открие навреме.

3) *Момче или момиче* — изъ тайната на предопредѣлението на пола по желание.

4) *Ожесточената борба между природното лѣкуване и училищната медицина.* — Кому принадлежи бѣдащето.

5) *Ирисовата диагноза* — изъ тайнитѣ на очитѣ. Тази материя се разглежда за първи пътъ у наше списание отъ лѣкарска страна. Това е една наука, която скоро ще овладѣе бѣдащето. Само едно надникване въ омото и лѣкарътъ ще може да ви каже не само отъ какво страдате, но и отъ какво сте страдали, а и ще страдате. Затова следете списанието ни редовно и го направете достояние на всички ваши близки и познати за да може да се чете тази съвсемъ нова за нашата четяща публика, материя.

6) *Златниятъ правила на живота* — Една велика тайна, чийто непознаване ще провали, а чийто познаване ще спаси човѣчеството.

7) *Какво трѣбва да знае всѣки зрѣлъ младъ мъжъ и жена.* Важни основоположения изъ областъта на половия животъ на мъжа и жената въ неговитѣ най-интимни гънги, по професоръ *Шьоненбергенъ* — Берлинъ.

8) *Лѣкуване чрезъ постъ (гладъ)* — Единъ старъ незаменимъ, но забравенъ лѣчебенъ методъ, който все повече и повече намира приложение всрѣдъ лѣкаритѣ на природното лѣкуване и който е спасявалъ и продължава да спасява хиляди „безнадежно“ болни. Единъ методъ, който не бива да се изоставя въ никой подходящъ случай, макаръ и на пръвъ погледъ — безнадежденъ.

9) *Лѣкуване съ билки* — евтими, всѣкому достъпни, безвредни лѣкарства въ природното лѣкуване.

10) *Покрай всичко това списанието ни ще запознава читателитѣ си съ всички майстори на природното лѣкуване като Луи Куне, Отецъ Кнайпъ, Шротъ, Присницъ и др., чийто лѣчебни методи поставени на научна основа трѣбва да намѣрятъ всеобщо приложение.*

П. Г. Като Ви поднасяме накратко по-важнитѣ отдѣли на списанието си, ние Ви молимъ да помислитѣ по този въпросъ, да прегледате подробно пратената Ви книжка и въ интересъ на здравното Ви бѣдаще и това на Вашето семейство, да се абонирате за него, което нека Ви стане настолна книга и съветникъ за здрави и болни дни.

Направете го достояние на познати и приятели, защото много отъ тѣхъ, сигурно, чакатъ и дирятъ изгрѣващата звезда и ще се много зарадватъ като научатъ за съществуването на нашия „Природенъ лѣкаръ“.

Абонирайте се като пратите веднага абонамента 75 лева до редактора Д-ръ Кирилъ Йордановъ — Варна.

Ако обаче не искате, или не ви е възможно да го получавате, повърнете пратената ви книжка чиста, а въ Вашъ личенъ интересъ, четете списанието ни отъ тамъ кждето го намѣрите.

Д-ръ Кирилъ Йордановъ.

Въ защита на природолѣчението.

Медицината и природолѣчението не вървятъ ржка за ржка. Тѣ се корено различаватъ и сж въ несъгласие.¹⁾

В.

Природното лѣкуване не се допустна за спасяването на стотицитѣ деца, жертва на противотуберкулозната ваксинация.

Както е известно на читателитѣ, преди една година въ Германия се ваксинираха противъ туберкулоза стотици деца съ новооткритата противотуберкулозна „кърма“ на професоръ Калметъ. Въ резултатъ на това захранване станаха жертва надъ стотина ваксинирани деца. Въ растояние на единъ месецъ се поминаха отъ остра злокачествена туберкулоза (пренесена върху децата посрѣдствомъ ваксинацията) надъ стотина ваксинирани деца. Тази детска трагедия, както я наречи немската преса, почерни стотици семейства. Тѣ станаха жертва на „научната“ но абсолютно неположителна медицинска наука. Когато цѣлиятъ немски народъ възстана противъ тази варварщина съ невиннитѣ деца и искаше незабавното наказване на виновнитѣ, тогава всѣки отъ съучастницитѣ отхвърляше вината отъ себе си. Едни обвиняваха лѣкаритѣ, които сж направили захранването, други сестритѣ които атестирали, четвърти откривателя на ваксината професоръ Калметъ, а нѣкои до тамъ паднаха, че си позволиха да обвиняватъ самитѣ родители, като отговаряха, че никой не е заставилъ на сила родителитѣ да си дадатъ децата. Курцумъ, отъ толкова много съучастници въ измарянето на безброй деца не се намѣри нито единъ виновникъ. Виновни си останаха родителитѣ, защото сж позволили тази гавра-експериментъ съ собственитѣ рожби. Азъ лично не мога да обвиня никого друго, освенъ самитѣ родители за дето не сж поискали най-първо да се „захранятъ“ децата на лѣкаритѣ и професоритѣ, които сж предлагали тази отрова, а първо сж подложили невиннитѣ си деца. Въ такъвъ случай злото щеше да се изсипе върху главитѣ на истинскитѣ виновници и отговорни нѣмаше да има. Но както и да е. Този случай ще разгледамъ подробно нѣкой другъ пжтъ, а сега

искамъ да го използвамъ за друга целъ. Именно да покажа, че въ този случай официалната медицина, която ужъ „признавала“ природното лѣкуване, не е позволила да се опита природолѣчението за спасяването на жертвитѣ, а го е отхвърлила и то въ лицето на великия немски професоръ Клайнъ.

По този случай единъ берлински обѣденъ вестникъ пише:

„Многоизвестниятъ немски професоръ Клайнъ, който се ползува съ уважението и на официалнитѣ медицински професори, е предложилъ да приложи своя природенъ методъ за спасяването на изкуствено туберкулозиранитѣ деца. По поводъ неговото заявление — предложение до санитарната власть въ Любекъ (града на нещастieto) се е състояло специално заседание на отговорнитѣ фактори. Въ резултатъ на това разискване, било е отхвърлено предложението на този великъ професоръ и не му е било позволено да направи последния опитъ за спасяване чрезъ природолѣчението. Лѣкаритѣ отъ Любекъ сж се противопоставили на професоръ Клайнъ и не сж искали да отстъпятъ отъ разбиранията и методитѣ на официалната медицина“.

Както съобщава вестника, професоръ Клайнъ е искалъ да принесе цѣлата си поликлиника въ Любекъ и съ свой избранъ и добре подготвенъ персоналъ по природното лѣкуване, да се мъчи да спаси нещастнитѣ невинни деца. Това дръзко и категорично отхвърляне предложението на единъ майсторъ на природното лѣкуване е било мотивирано съ това,

„Че никой отъ лѣкаритѣ въ Любекъ не се е съгласилъ да отстъпи отъ прилагания отъ него методъ и да повѣри спасяването на единъ методъ, чийто основни принципи противоречатъ на неговитѣ разбирания“.

Вестника съ очудване пита, какъ така при това голѣмо нещастие, може да се отхвърли предложението на професоръ Клайнъ, като се знае, че въ този случай не се е касало до повѣряване децата въ рѣцетѣ на единъ „курпфучеръ“ а въ тѣзи на единъ научно подготвенъ, равноправенъ професоръ, макаръ и съ други разбирания. „Да, — казва вестника — но професоръ Клайнъ не следва слѣпишката една догма на официалната медицина и затова бива пренебрегнатъ, докато сжщото това време е билъ допуснатъ единъ безсмисленъ и вреденъ бактериологически опитъ съ „Анти-физинъ“ (лѣкарство противъфтизиса). Накрай вестника подканя отговорнитѣ здравни фактори да се занимаятъ съ това държание на лѣкаритѣ въ Любекъ.

Така се атестира „разбирателството“ и „ржка за ржка“ на медицината съ природолѣчението!

Proff. Schönenberger—Berlin.

За нашитѣ дѣвици — бждащи майки.

I.

Сжщността на половия животъ.

За да не се затрие и изчезне даденъ родъ, природата се е погрижила като е създала т. н. *размножаване*.

Това е она жизненъ процесъ, чрезъ който става оплодъването и раждането на нови индивиди отъ сжщия родъ и видъ.

Като почнемъ отъ растителното царство, минемъ презъ нисшитѣ животни и стигнемъ до най-висши — човѣка, навсѣкжде е запазенъ и олицетворенъ този важенъ за подържането процесъ — размножаването. За да се гарантира пѣкъ последниятъ, майката-природа е създала редица предварителни приготовления. Създаде е преди всичко двуполови индивиди, необходими за размножаването. За да подържа връзката между тѣзи разнополови индивиди, надарила е всѣки единъ отъ тѣхъ съ привлекателни сили за противния на него полъ. Въ растенията пѣстритѣ цвѣтове съ благоуханието имъ. Сжщитѣ подробности сж подредени и при човѣка. Естественъ инстинктъ е, жената да чувствава едно влечение къмъ мъжа и мъжътъ къмъ жената. Първата има свойства, които държатъ последния въ постояненъ контактъ съ нея и втория гарантира своята близостъ съ първата. Следъ като по такъвъ начинъ е гарантирана близостъта, остава другия стадиумъ на размножаването — *оплодъването*.

Оплодъването е она процесъ, при който става сливането на женското яйце съ мъжкото семе (сперма). Това сливане „ражда“ и онази тайствена непозната и неоткриваема сила, която дава тласкъ на слетитѣ разнополови клетки да се развиватъ, растатъ, докато образуватъ новъ индивидъ, притежаващъ сжщитѣ физически и духовни качества на своитѣ създатели. Коя е тази сила? Отъ какво естество е тя? Кой я дарява и т. н. е единъ въпросъ, който се държи забуленъ въ тайна и въ интересъ на човѣшкия родъ, всемогщата природа нѣма да ни разбули. Важното за насъ е да знаемъ, че за да може да стане сливането на мъжката и женска полови клетки, трѣбва да има или стане и т. н. *полово сношаване*, при което става *запращането* на мъжкитѣ сперматозоиди въ вътрешността на специалното женско приспособление, кждето може да стане закрепването на слетитѣ вече разнополови клетки, тѣхното по-нататъшно растене и развиване.

За да стане цѣлиятъ този сложенъ процесъ правилно и даде здравъ новъ индивидъ, трѣбва необходимитѣ за него

приспособления да бждатъ здрави, да станатъ при нормални условия и не се смуцава отъ никакви странични изключения. А за да се разбератъ вреднитъ за нормалния развой на този важенъ процесъ обстоятелства, трѣбва да се познаватъ, както нормалноститъ, така и ненормалноститъ добре. Това е и сжщността на цѣлата полова просвѣта и въ нея нѣма нищо срамно или неморално, нѣщо което се мисли отъ мнозина.

Въ следната книжка ще се запознаемъ съ *тайната на женско-половия механизъмъ* — познание тѣй необходимо за всѣка дѣвица и майка.

Събиране и сушене на билкитъ.

Наистина науката за природното лѣкуване отрича всѣкакви лѣкарства. Тя вѣрва и твърди, че излѣкуването може да стане само чрезъ действието на така нареченитъ лѣчебни и жизнени сили всадени въ организма. Все пакъ тя не се противопоставя на билколѣчението, а напротивъ му дава завидно мѣсто въ лѣчебното изкуство. Първо защото въ тѣхъ имаме съвсемъ невинни безвредни и най-важното е достъпни за широкитъ народни маси подпомагащи лѣчебната работа на организма срѣдства. Въпрѣки, че излѣкуването безъ всѣкакви билки е възможно, да ги прилагаме даже само поради тѣхното „сугестивно влияние“ върху болния, сме напълно оправдани.

Истинската цена на билколѣчението ще изпитаме обаче само тогава, когато сме лично запознати съ тѣхното събиране и сушене. Въ такъвъ случай ще избѣгнемъ спекулата, която преминавайки отъ ржка на ржка става и второ винаги ще имаме прѣсни билки, а не остарѣлитъ извѣтрѣли и изгубилитъ вече лѣчебното си действие.

Събирането на билки е преди всичко едно приятно занимавана и отъ голѣма здравна стойностъ. Работата е такава, че е свързана съ достатъчно приятно движение, задържа ни дълго време всрѣдъ природата и ни доставя чистъ въздухъ. Всичкото време събиращиятъ е изъ гората, полето и планината. А има ли нѣщо по-хубаво и по-ценно за здравето отъ това? Безспорно не.

За да бждемъ добъръ събирачъ на билки трѣбва, преди всичко, да ги познаваме добре. Иначе рискуваме да съберемъ и въ последствие употребимъ отровни, даже опасни за живота билки. Тѣкмо затова една голѣма нужда е, да се направи всичко, щото всички лѣчебни билки да се намиратъ въ всѣка аптека и дрогерия за да могатъ болнитъ всѣко време да ги получатъ. Една частъ отъ тѣхъ сж и безъ това изъ аптекитъ.

Най-важното следъ това е да умѣемъ добре да из-

сушимъ и подредимъ събранитѣ правилно билки. Това е абсолютно необходимо, за да бжде билката истинско лѣчебно сръдство. Не добре изсушенитѣ билки сж не само безполезни, но и вредни, тъй като сж претърпѣли измѣнения, чийто продукти често сж отровни или най-малкото вредни за здравето. Събирането става винаги въ дни съ хубаво време. Дъждовни и мъгливи дни сж неподходящи за тази работа. И най-малката влага на събиранитѣ билки трѣбва да се избѣгва. Събранитѣ пѣкъ се складираатъ хлабаво, безъ силно притискане и пристѣгане и още съ пристигането въ кѣщи се растилатъ за сушене. Това растилане да стане така, че въздухътъ да може отъ всички страни да „облива“ билкитѣ, като така се избѣгне всѣко запарване или пѣкъ оставане на недобре изсушени части. Сушилнята да е суха, провѣтривана (просторна). Въ никой случай не бива да се излагатъ на силната слънчева свѣтлина, а още по-малко на непосредственитѣ слънчеви лѣчи. Изсъхването да става бавно и въ всичкото време да става често обръщане на билкитѣ. Коренчетата се предварително наръзватъ на по-малки части, а плодоветѣ искатъ особено голѣмо внимание при сушенето.

Достатѣчното изсушаване и озръждането имъ за събиране се изпитва чрезъ допирането имъ до гърба на ржката. Не се ли чувствува влага и студенина и при пипане издаватъ ли особено шумулене, това сж признаци, че сж станали за събиране. Събирането става въ специални мокавяни кутии, или широки стѣкла, или пѣкъ въ книжни кисии. Пакетитѣ, респективно стѣклата, трѣбва да носятъ етикетъ съ надписъ за неговото съдържание. Коя билка е вътре или каква смѣсъ е, ако предварително е приготвено за употребяване. Добре е даже всѣки етикетъ да съдържа и при каква болестъ се употребява и точно какъ става то. Така приготвенитѣ и етикирани пакети съ билки се дигатъ на сухо мѣсто и тамъ се оставатъ до употребяването имъ.

Добре е всѣко лѣто съдържанието имъ да се подновява съ нови и прѣсни билки, макаръ че много отъ тѣхъ издържатъ и нѣколко години.

Въ идния брой на списанието ще следва редовно описанието на разнитѣ билки и тѣхното употребяване.

Rp

При възпаление на злѣчния мѣхуръ, безъ да има образувани камъни е много полезно да се дава чай отъ листата на бръшляна. Приложение: Всѣка сутринъ се взематъ 6 прѣсни бръшлянови листа. Варятъ се $\frac{1}{2}$ часъ въ чаша вода. Така получения чай около 1 кафяна чаша се изпива на гладенъ стомахъ. Това се продължава 6 седмици.

Видове бани.

(Общи положения).

Една отъ формитѣ на водоприложенията съ лѣчебна целъ сж видоветѣ бани. Добритѣ резултати, които всѣки боленъ може да постигне съ тѣхъ, предполагатъ тѣхното добро познаване отъ болния или този, който ще ръководи лѣчението. Преди обаче да се запознаемъ съ видоветѣ бани, тѣхнитѣ особености и пр., нужно е да сме запознати съ общитѣ положения на банитѣ въобще, които общи положения сж легнали въ основата на всѣка баня.

Банитѣ съ вода отъ 35—37 градуса С се наричатъ *топли*. Тѣзи пъкъ съ вода отъ 30—35 хладки, отъ 20—30 хладни, а подъ 20 градуса *студени*. Бани при които температурата на водата въ време на къпането се повишава, се наричатъ *повишаващи*, другитѣ пъкъ съ понижаваща се температура на водата — *понижаващи*. При еднитѣ и другитѣ първоначалната температура бива 37 С. При повишаващитѣ се бани температурата се бързо повишава чрезъ доливане на гореща вода и така се достигне 40—45 градуса па и повече, а при понижаващитѣ се долива студена вода и така водата се понижава до 27 С.

Имаме и т. н. *менящи* бани. За тѣхното приложение сж необходими две вани. Едната се пълни съ гореща, а другата съ студеничка вода.

Всѣка студена или хладка баня трѣбва да бжде предшествувана отъ студено омиване на челото, гърдитѣ и врата или пъкъ забраждане челото съ студена кърпа.

Топлитѣ бани се правятъ винаги въ топла стая, но никога въ студена. Студенитѣ пъкъ никога не се прилагатъ при чувство на студенина, тръпки и въобще при недостатъчно топло тѣло. Такова трѣбва предварително да се затопли. Не поставяй ваната при печката, а възможностъ близко до леглото. На разположение да е винаги и кърпа за изсушаване.

Тежко болнитѣ трѣбва да бждатъ подпомагани въ време на банята, а въ сжщата да правятъ колкото се може по малко движения. Искане ли болниятъ да легне въ банята, тогава поставете едно гърне съ отвора надолу вмѣсто възглавница.

Много препоръчително е въ водата да се правятъ движения на краката, ръцетѣ, масажи и т. н. съ целъ да се образуватъ вълни и така увеличи механическото действие на водата. При тежко болнитѣ се образуватъ отъ второ лице.

Всѣка топла баня бива последвана отъ студено (10° С. по-студена отъ водата на банята) обливане или обжулване. Всѣка пъкъ хладна баня се последва отъ обливане на кра-

ката и бедрата. Необходимитѣ за целъта съдове се приготвятъ още въ началото на банята.

Следъ всѣка баня става енергично избърсване съ суха кърпа. При температура само се взема голѣмата мокрота чрезъ „попиване“ съ кърпата, безъ да се силно фротира. Най-сетне легни въ леглото или се разходи до пълно затопляне. При излизане главата да е добре изсушена.

Не забравяйте, че въ време на каквато и да е баня болното тѣло прави силно изпаряване. Затова следъ привършване на банята прозорцитѣ да се отворятъ и направи пълно проветряване на стаята въ която остава болниятъ. Дълбокото дишане, което настѣпва следъ всѣка баня, налага това. Иначе и най-малкитѣ бѣлодробни гѣнки биватъ споходени отъ изпарилитѣ се отрови и така значително ще намалятъ оздравителната реакция.

Въ следната книжка ще ви запознаемъ съ *топлата и четковата баня* и тѣхната лѣчебна сила.

Proff. Pirquet — Wien.

Какъ да хранимъ кърмачето си.

презъ 1, 2, 3-тия мѣсець.

Неуспоримо е, че естественото хранене на кърмачето и новороденитѣ е кърменето. Придържейки се въ кърменето му 6 пѣти дневно, спазвайки минималната пауза отъ 3 часа между отдѣлнитѣ кърменета и най-сетне, водейки се по естествения инстинкъ на ситосъ и гладъ на кърмачето, всѣка майка може да бѣде сигурна, че това време ще бѣде прекарано безъ особени сътресения за детето.

Много по-важно е и малко по-голѣми познания се изискватъ по въпроса за храненето следъ навършването на третия мѣсець.

Храненето презъ 4-тия мѣсець.

Храненето презъ 4-тия мѣсець е затова толкова важно, защото въ това време става за първи пѣтъ прибавката на допълнителна храна и приучването на детето къмъ изкуствено хранене. Това „захранване“ обикновено не се почва отъ четвъртия мѣсець. Въ практиката детето получава много по-късно за първи пѣтъ допълнителна храна. Застѣпвайки другото гледище (да се почне отъ четвъртия мѣсець) ние се придържаме въ метода на виенския професоръ *Пирке* и отъ практиката сме се напълно убедили, че по него трѣбва да става отглеждането и отхранването на всѣко кърмаче, ако искаме то да бѣде здраво и не ни създава грижи по-сетне.

Ето и схемата по която професора храни поверенитѣ му деца въ четвъртия месецъ: Въ 6 часа сутринята детето получава кърма 150 грама. Сжщото количество получава и въ 9 часа. Въ 12 часа детето получава първата кашичка плусъ 50 грама кърма. Кашичката се прави отъ грисъ и обезкаймено млѣко. Съ тази първа прибавка детето се приучва къмъ хранене съ лъжичка и къмъ кашева храна. Но съ сжщата ние подпомагаме майчината гърда въ едно време, когато отрастващето и игриво дете се нуждае отъ повече храна.

Приготовление на кашичката: 56 гр. млѣко (една супена лъжица побира 15 грама), 4 гр. грисъ (една кафяна лъжичка побира 5 грама) и 4 грама захаръ (една бучка захаръ тежи 5 грама). Всичкото това се изварява на 50 грама. По хранителностъ е равно на 100 грама млѣко. Най-първо се дава кашичката и следъ това 50 грама кърма.

Кашичката е гъстичка и се дава съ лъжичка. Особено за предпочитане е при деца, които лесно повръщатъ храната си. Много често нередовни и ненормални изпражнения се напълно урегулирватъ, а застоялото тегло започва да се увеличава веднага следъ даването на тази кашичка отъ грисъ. Ималъ съмъ случай съ дете, което поради нередовно храносмилане остава „кожа и кокали“. Употрѣбени разни лѣкарства, ограничаване храната поради „слабъ стомахъ“, влошаватъ, но не подобряватъ състоянието. Първитѣ и еднички мѣрки, които взехъ при това тежко болно дете бѣха: даване допълнителна храна въ видъ на кашичка отъ грисъ по гореказаната рецепта. Още отъ първитѣ дни детето подобръ и за кжсо време оздравѣ напълно. И днесъ майката (немкия) я нарича „нашиятъ спасителъ“.

Въ следния брой ще се спремъ на храненето презъ петия месецъ.

D-r Wunsch — Berlin
природенъ лѣкаръ

Гнойникъ — Абсцесъ.

Едно заболяване, което се среща много-често и при което всѣки трѣбва да може да си помогне. Постжпи ли се неправилно въ подобенъ случай, не е изключена възможността на усложнения, опасностъ и излишни страдания.

Нахлуването на гнойни бактерии въ тѣлото при условие, че намѣрятъ благоприятни условия за развитие причиняватъ именно онова загнояване на попадналото мѣсто, което ние наричаме абсцесъ или гнойникъ. Тукъ трѣбва особено да подчертая, че не винаги попадането на даже и много гнойни бактерии сж въ състояние да предизвикатъ

това заболяване. Сж ли тѣлеснитѣ защитни сили на поста си, липсва ли благоприятна почва (торъ, вътрешно замърсяване) тогава не е възможно никакво загняване.

Познаването на болестъта е толкова лесна работа и възможно на всѣкиго, че намирамъ за излишно да се спирамъ тукъ.

Лѣкуването трѣбва да има за задача да подпомогне изхвърлянето навънъ, но никога потискането и повръщането навътре. Независимо отъ мѣстото и голѣмината на абсцеса, всѣки може безъ всѣкакъвъ страхъ и рискъ да пристъпи къмъ неговото лѣкуване. Два пжти въ седмицата парни бани на цѣлото тѣло до силно изпотяване. Два пжти дневно парна баня на самия абсцесъ (парата да бие абсцеса). Добре е водата отъ която ще се добива парата въ такъвъ случай да има *лай кучка*. Лапи отъ ленено семе или подобно. *Парни компреси* на болното мѣсто. Горещи бани на абсцеса и голѣма частъ отъ мѣстото около него. *Присницови* (сгревающи) компреси. Строго *вегетарианска* храна. При температура да се пази леглото и отъ време на време да се поставя студенъ или хладенъ компресъ, които, споредъ самочувствието, да се менятъ по-често или по-рѣдко. *Никога да се не реже*. Само когато се намира на мѣста съ дебела загрубяла кожа, позволено прерѣзването на кожата за да се улесни пробива. Всѣко рѣзване (особено дълбокото) отваря кръвоносни сждове и така ни излага на риска да получимъ разнасяне на гнойта изъ цѣлото тѣло — нѣщо сждбоносно. При правилно природно лѣкуване не става никога нужда отъ него.

Сжщото лѣчение изискватъ и т. н. *фурункулъ* и *карбункулъ*, които сж сжщо така гнойници.

Единъ случай въ моята практика иде да потвърди силата на този начинъ на лѣчение. Единъ колкото главата на новородено гнойникъ въ областъта на бедрената става при осигуренъ работникъ оздраве само за нѣколко дни. Рѣзането е било отказано само поради страха отъ болки. Прибѣгването до природното лѣкуване е станало именно поради това, че нѣма да се реже.

Разбира се лѣкарскиятъ контролъ не бива да липсва.

Силата на природното лѣкуване.

1) Излѣкувахъ вкоренената въ мене нервна болестъ по отличния лѣчебенъ методъ, по който непозната мени абонатка К. Иванова се спасила и има добрината да ми го съобщи. Следъ като бѣхъ опитала всички сръдства на медицината, които останаха безрезултатни, съ готовность почнахъ

препоръченото ми *природно лѣкуване* безъ каквито и да е лѣкарства. За кжсо време този лѣчебенъ методъ ме спаси отъ страшната *неврастения* и сега се радвамъ на спокоенъ тихъ и смисленъ животъ. Приложена точно и системно, тази метода води къмъ сигурно здраве и съвършенство и при това безъ всѣкакви разноси.

П. Георгиева.

2) Като учителка имахъ шумъ въ ушитѣ. После *слухътъ* ми заглъхна и това стана причина да се простя съ работата си. Следъ 11 годишно лѣкуване едва това лѣто имахъ малко полза, следъ като почнахъ да се лѣкувамъ съ вода по метода на *Луи Куне*. Ако книгата му ми бѣ попаднала въ началото на лѣтото, ползата щеше да бжде много по-голѣма. Препоръчвамъ я на всички страдащи отъ уши. Още повече, че съ това се лѣкуватъ всички болести. Очевидка съмъ на *сърдечната болестъ* придобита при нѣколко кратно боледуване отъ пневмония още въ детинство. Това е единъ мжжъ на 35—36 години. Никакви лѣкарства не можаха да му помогнатъ. Днесъ обаче благодарение на *водното лѣкуване* ползува се съ добро здраве.

Ст. Данева.

А. Б. 32 годишенъ. Боледувалъ преди години отъ *Гоноррое*. Излѣкувалъ се съ разни промивки. Течението спрѣло и лѣкарътъ го освободилъ напълно здравъ. Преди нѣколко дни заболява отъ остро силно *възпаление на яйцето*. Пада на легло. Повиква своя служебенъ лѣкаръ. Последниятъ дава своитѣ нареждания и му предписва нѣкаква вода. Отива жена му и я взема отъ аптеката. Донася я и му казва, че е заплатила 44 лв. за нея. Той се ядосва че за 200 грама вода му е взето 44 лв. хвърля шишето, удря го въ пода и го счулва. Праща жена си за природно лѣкуване. Не иска и да чуе лѣкарства. Нареждатъ му се *топли компреси* както и съ *горещи седящи бани*. Още следъ първитѣ два дни болкитѣ намаляватъ. Следъ още 5 дни изчезватъ напълно. Затвърденитѣ части намаляватъ. Движението свободно и неболезнено. Оздравяването бързо върви и следъ още десетина дни е вече здравъ.

Поуката отъ този случай е, че така нареченото излѣкуване на трипера съ промивки е въ повечето случаи потискане на външнитѣ проявления, а не истинско излѣкуване. Поради това се и често явяватъ усложнения като това. Значи тукъ се касаеше до едно възпаление на яйцето на триперна почва водящо началото си отъ години, когато е боледувалъ отъ такъвъ и не е истински излѣкуванъ. Второ, че тѣзи състояния се много добре лѣкуватъ по природния методъ. Иначе би трѣбвало още първитѣ дни да му се правятъ ре-

довно инъекции съ специална противогонороечна ваксина, която щеше да му струва много пари, много болки и разноски по лѣкаръ за правяне инъекциитѣ. Освенъ това нѣкакво чудотворно действие имъ липсва.

Б. 46 годишенъ, заболява отъ *възпаление на очитѣ*. Веднага прибѣгва до близкия служебенъ лѣкаръ, който му предписва като първа помощъ едни капки. Поставянето на капкитѣ влошава състоянието. Тогава отива въ близката първокласна държавна болница, кждето му се даватъ пакъ капки. Тѣхното поставяне сжщо така увеличава болкитѣ и смѣдежа. Напуска лѣкарствата и подирва помощта на природното лѣкуване. Нареща му се да прави два пѣти на день *парни бани* на главата. Два пѣти на день *горещи компреси* на очитѣ и единъ два пѣти на седмичата парни бани на цѣлото тѣло съ силно излѣтуване. *Клизми*.

Още следъ първитѣ нѣколко бани той почувствава голѣмо облекчение. Въ течение на нѣколко дни червенината намалява, а сжщо така и течението. Още следъ нѣколко дни изчезва всичко и той оздравява напълно.

К. 22 годишенъ, боледува често и отдавна отъ особено глождене течение и зачервяване на *очитѣ*. Сжщото винаги изчезвало за нѣколко време и пакъ се явявало. Заболѣва повторно. Отива и му се нареждатъ капки за очи. Поставя и вижда, че болкитѣ се увеличили и полза никаква. Дири природното лѣкуване. Нареди му се *парни бани* на главата, такива на цѣлото тѣло и *отвеждащи приложения*. Още първитѣ два дни донесоха пълно изчезване на състоянието—нещо което никога не е настѣпвало тъй бързо. Сжщиятъ разправя, че е ималъ потни крака, които излѣкувалъ съ нѣкакви мазания. И споредъ нашето учение състоянието на очитѣ е послѣствие отъ това неправилно лѣкуване потнитѣ крака. Увѣренъ е, че ако иска пълно излѣкуване трѣбва да продължи вътрешното си пречистване по метода на Луи Куне. Иначе ще болѣдува винаги. Остава да видимъ какво ще ни донесе близкото бъдаще.

37 годишенъ боленъ е страдалъ преди 12 години отъ *бжбречна болестъ* отъ която не е билъ излѣкуванъ окончателно. Отъ тогава насамъ болниятъ никога не се чувствувалъ добре. Албуминъ въ урината, болки въ бжбрецитѣ, *повишено крѣвно налѣгане*, главоболие, отоци и т. н., не сж го напушали нито за минута. На тегло все повече и повече губи. *Високо крѣвно налѣгане* и много албуминъ бѣха и при постѣпването на лѣчение.

Още съ постѣпването на болния, сжщиятъ биде подложенъ на строга сурова диета. Въ помощъ на бжбрецитѣ се притекохме съ усиляване дейността на кожата чрезъ

бани, загрѣвания, компреси и прочие. Тѣй като състоянието на болния се постоянно все повече подобряваше, допуснахме следъ две седмична строга диета и прибавка на вегетарианска храна. Следъ 24 дневно лѣчение по природния методъ болния се почувствува напълно здравъ, *кръвното налѣгане силно намале*, албумина изчезна. Този резултатъ постигнахме само за 24 дни и то при едно 12 годишно страдание.

Изъ сп. „Икон. домак.“ и „Priessnitzhaus“

**Здравъ или боленъ, младъ или старъ, мжжъ
или жена правете**

въздушни бани.

Съблечи се голъ и се окъпи въ чистия въздухъ. Това ще рече да си направишъ въздушна баня. И знай, че всѣка въздушна баня е отъ колосално значение за здравето ти и е отлично лѣкарство при почти всѣко заболяване. Прави ги колкото можешъ по често, най-малко единъ два пжти презъ деня. Въ време на въздушната баня прави движения, лежки упражнения и изтривай съ сухи ржце кожата по цѣлото тѣло, което ще ускори реакцията, ще предпази отъ неприятнитѣ, студениѣ трѣпки и ще усилн лѣчебната сила на банята. Ако нѣкой невежа ти каже: „Че какво лѣкарство може да бжде това, да седишъ голъ на въздуха“, ти му отговори вещо и сигурно: Въздухътъ е постоянно въ по-слабо или по-силно движение. Неговата температура се колебае, като е ту по-ниска, ту по-висока. Тѣзи дветѣ обстоятелства правятъ, щото тѣлото губи внимателно, бавно, предпазливо и безъ да се простуди, частъ отъ своята естествена температура. Но понеже природата не търпи по ниска отъ нормалната тѣлесна температура, тя се стреми да я набави, което става съ ускоряване на горенето. А горенето, това е веществената обмѣна въ нашето тѣло, което е и самиятъ животъ и лѣчебенъ процесъ. За усиленото горене е необходимо по голѣмо количество кислородъ. Такъвъ се набавя чрезъ усилено дълбоко дишане отъ въздуха. Но при горенето се образува много повече и въгледвуокисъ. Тѣлото се стреми да се освободи отъ него, като отровенъ и чуждъ за природата му. Така имаме силно приемане на кислородъ отъ чистия въздухъ и силно изхвърляне на отровния въгледвуокисъ. Това е горенето, това е дишането. А живота е серия отъ дишания, той е постоянно горене. Това е една силна вентилация на бѣлитѣ дробове, която вентилация не позволява на разнитѣ бактерии и бацили (тукъ главно туберкулознитѣ бацили) да се задържатъ, развиятъ и заработятъ

въ нашитѣ дробове. Като така всичкото това е отлично сръдство противъ туберкулозата, както за нейното лѣчение, така и предпазване. Въ това време имаме усилена работа на гладкитѣ мускулни влакна на кожата. То пѣкъ усилова още повече горната вентилация.

Но ние имаме приливъ на кръвъ отъ вътрешността къмъ кожата. Тя се храни по добре и изпълнява важнитѣ си функции по ефикасно. Освободени отъ препълване съ кръвъ (стагнирана), вътрешнитѣ органи сж сигурно предпазени отъ заболяване и подпомогнати въ лѣкуването на болнитѣ.

Чрезъ нервнитѣ кожни окончания, които се дразнятъ отъ движащия се и студенъ въздухъ се подтикватъ всички вътрешни органи къмъ работа (сърдце, дробове, стомахъ и т. н.) А всичкото това резултира: бодростъ, добро самочувствие и здраве.

Отговоришъ ли драги читателю така сигурно и уверено, бжди уверенъ, че да ти възрази не би могълъ и най-голѣмиятъ професоръ.

Прави ги зиме и лете, защото сж винаги полезни — но никога вредни.

Нашитѣ приятели.

Многоуважаеми г-нъ Ганевъ,

Тая година съмъ абонатка на вашето списание „Природенъ лѣкаръ“, а отъ 4 години съмъ дълбока привърженица на Природолѣчението и много често благославямъ неговия представителъ — Луй Куне.

Скърбѣхъ и се чудѣхъ какъ нѣма поне единъ свободенъ лѣкаръ въ България, да разбере принципитѣ на Природолѣчението. Най-после миналата година въ Бургазката Вегетарианска гостилница, научихъ за Вашето сжществуване и бѣхъ възхитена. Искаше ми се да дойда и Ви видя, но не разполагахъ съ нужнитѣ сръдства. Зная обаче, че има единъ законъ за изпълнение, за реализиране на всѣка мисль — желание и съмъ увѣрена, че все нѣкога ще Ви видя и разговарямъ съ Васъ! Прочие сега Ви желая да станете единъ дълбокъ резервуаръ на нови идеи въ областта на медицината — да станете български Луй Куне!

Поздравявамъ Ви най-сърдечно Ц. А. (у-ка).
гр. Етрополе, 21 Юний 1931 г.

Уважаеми г-нъ Д-ръ Юрдановъ,

Получихъ писамцето Ви заедно съ теченията на списанието за което Ви много благодаря — особено се чув-

стнувамъ щастливъ, че се запознахме съ човѣка на истинската медицинска наука, отъ когото ще черпя знание, напътствие и опора за да бжда способенъ да помагамъ на бедния, измъченъ селски народъ.

За това ще благодаря на providението.

Станимашко, 3 Юний 1931 г.

М. Т.

Всички лѣкарства сж отровни.

Vigantol. Следъ даването на лѣкарството *vigantol* (3 пкти на день по 9 капки въ продължение на 5 месеци) на едно 1½ годишно дете се появи силна *тахикардия* (увеличение сърдечнитѣ удари надъ 200 въ минута). При това детето е изпаднало въ много окаяно състояние, като е отказало да приема каквато и да е храна.

„D. M. W. 1930/1

Prof. Wolff—Eisenach

Въ Русе вчера е починала 9 годишната Йорданка Ангелова, отровена отъ капкитѣ, които майка ѝ дала да пие като лѣкарство. Капкитѣ били предписани отъ мѣстенъ лѣкаръ.

в. „св. речъ“

Б. Р. Всѣка лѣкарска Rp. се преглежда отъ аптекаря и следъ установяването че е *правилно* дозирано лѣкарството се изпълнява. Този фактъ показва, че капкитѣ сж били *правилно* дозирани. Все пакъ смъртта е настъпила. Защо?... Науката за продължението дава ясенъ отговоръ. Запознайте се съ нея!

Фондъ библиотека „Природолѣчелне:

Отъ миналата година	425 лв.
Ив. К. П. — Русе	50 лв.
А. П. — Сливенъ	30 лв.
Д. Т. Станимъка	50 лв.
Всичко	555 лв.

Подкрепете фонда.